

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τὸν Καρναβάλου ἐρχομός,
καὶ συντροπὴ καὶ ἀλλοκαγμός.

Παιδιά τί καρτερεῖτε;

ἀνάψτε τὴ φωτιά.

ἐβγάτε χτυπηθῆτε

μὲ κόκκινα χαρτιά.

Ἦλθε στιγμή νὰ χύστε

σὲ μάχη ποθητή.

τί ὠφελεῖ νὰ ζῆστε

μὲ δίχως κομφετί;

Καρνάβαλος, Καρνάβαλος, βαρδᾶτε νὰ περνᾶν,

ἄλλο μεγάλο δεύτερο νὰ γένῃ ταρνανά,

ποῦ νὰ περνᾷ τὸ περσινὸ.

πάλιν ἐφέτος θὰ γενῶ

μεγάλος αὐτοκράτορας μὲς τὴ μασκαροσύνη

γιὰ νὰ χαρῇ κάθε κυρὰ καὶ κάθε δεσποσύνη.

γιὰ νὰ χαρῇ καὶ νὰ γελᾷ μ' αὐτὸ τὸ ταρνανά

κι' ὁ πλούσιος ὁ φιλάργυρος κι' ὁ κόσμος ποῦ πεινάει.

Καρνάβαλος, Καρνάβαλος μασκαρευθῆτε ὅλοι
νὰ γένῃ μασκαροπόπος ἐκ νέου τ' Ἀργιστόλι.

Τοῦ Καρναβάλου ἀντήχουν σουσουρά καὶ παιᾶνες
ἐμπρὸς μεγάλοι καὶ μικροὶ ἄς ἀλοιφτοῦμε γάνες
κι' ἄς βγοῦμε στὰ πολύγωνο μὲ κομπασμὸ μεγάλονε
νὰ χοροῖδευώμαστε ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλονε
Τὴ στράτα τοῦ Καρνάβαλου καθέννας σας ἄς πέρνει
γιὰ νὰ ξεχνᾶτε βρὲς παιδιὰ τὴ φτώχεια ποῦ σᾶς δέρνει.

Ἐφέτος ποῦ μᾶς μοίρασαν παρὰ μὲ τὸ τσουβάλι
κι' εἴχαμε ταλαροσώδειά,
μουντζες θὰ θέλαμε παιδιὰ

ἂν ἔτσι ἐπερνούσαμε μὲ δίχως καρναβάλι.

Ἐφέτο π' ἀνοίξε γιὰ μᾶς κάθε μεγάλη κάσση,

ἔπρεπε νὰ μασκαρευτοῦν ἀκόμα καὶ τὰ βᾶσα.

Ἐφέτο ποῦ μᾶς μοίρασαν σὰν τσάχαλα τίς λίρες,

ἔπρεπε τὸν Καρνάβαλο ν' ἀκολουθοῦν κι' ἡ χῆρες.

Καρνάβαλος, Καρνάβαλος παντοῦ χαρὰ καὶ γλέντι,

κι' ἂν Βαλιάνος 'φανιστῇ

κι' ἀπὸ τὸν κρότο ξαφνιστῇ,

θὰ βγάλω τὴ μπαρμποῦταμου καὶ θὰν τοῦ πῶ Ἀφέντη,

μὴ σὲ τρομάζει τίποτε κι' οἱ μεταμφιεσθέντες

εἰν ὅλ' οἱ πατριῶτες σου οἱ εὐεργετηθέντες,

ποῦ ἡ χαρὰ τοὺς ἔκαμε τῆς ἰδικῆς σου λίρας,

νὰ βλέπουν τὸν καρνάβαλο καὶ νὰ χτυποῦν τὰς χεῖρας!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ALΣ4Υ1Φ30047

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Δὲν τὴν νομίζεις, βρε Μαρῆ, μεγάλη ἀδικία
νὰ ζοῦν καὶ νὰ χοντρένουνε τ' ἀσήμαντα σαρκία
κι' ἐκείνους ποὺ τὸ πνεῦμα τους ζωὴ στὸν κόσμον φέρνει
μὲς τὴν καλύτερη στιγμή ὁ χάρις νὰν τοὺς πέρνει;
Καὶ δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ,
γιὰ ποιὰ αἰτία καὶ σκοπὸ
νὰ χάτουμε τὸν Δωρίζα τὸν ἅγιον πατέρα
καὶ δὲν ἐπέθενες ἐστὶ κακοχρονιάχης λέρα!

Γιατὶ νὰ ζῆς καὶ νὰ γλεντᾷς ἐστὶ ὁ κορκοσοῦρης
ὁ ἄθρωπος ὁ ἄχρηστος, τὸ ἄχθος τῆς ἀρούρης
καὶ νὰ σβυστῇ σὰν τὸ πουλί, σὰν ἅγια λαμπάδα,
Δεσπότης ποὺ παρόμοιος δὲ θάρτη στὴν Ἑλλάδα;
Γιατὶ πικρὰ νὰ κλάψουμε τὴν στέρησιν ἀνθρώπου
ποῦταν τιμὴ καὶ καύχημα τοῦ ἀτυχοῦς μας τόπου
καὶ δὲν ἐρχάτουνε σ' ἐσὲ τὸ βλάζια, τὸ μπιρμπάντε,
μακλίνο καὶ περιδρομος καὶ κόρπο φουλμινάντε;

Γιατὶ φωστῆρες ἀληθεῖς νὰ γίνονται σαράβαλο
κι' ἐστὶ νὰ στέκης κότσανος νὰ κάνης τὸν Καρνάβαλο;
Βλέπω τὸν κόσμον κι' ἀπορῶ καὶ τὸ σταυρὸ μου κάνω
καὶ μ' ἀγωνία καρτερῶ τὴν ὥρα νὰ πεθάνω
γιὰ νὰ ξετάσω βρε Μαρῆ νὰ μάθω τὴν αἰτία
πῶς διάλο νὰ ζοῦμε μεις γιομάτοι ἁμαρτία,
κι' ἐκεῖνοι ποὺ χρειάζονται κι' εἶν' ὅλο καλοσύνη,
προώρως νὰ μᾶς φεύγουνε κι' ὁ βίος τους νὰ φθίνη!

Μ. — Ἀς τὰ φιλοσοφίσματα καὶ πές μου πῶς σὴν
τ' ἀρέττο καὶ ἡ σύλληψις τοῦ διακὸν τοῦ Πεφάνη;
Γ. — Μαρῆ σου τῶπα κι' ἄλλοτε πῶς δηλαδὴ δὲ θέλω
νὰ με ρωτᾷς γιὰ πράγματα ποὺ ἀφοροῦν τὸν Τσέλο
ἂν θέλῃς νὰ μιλήσουμε ν' ἀλλάξῃς ὁμιλία
ἐγὼ δὲ θέλω ντράβαλα μὲ τὴν εἰσαγγελία!
Ἐγὼ γνωρίζω μοναχὰ ὅ,τι γνωρίζουν ἴλοι,
πῶς ἐπετάξαν' ἡ δραχμὲς μ' ὅλο τὸ πορτοφόλι.

Μ. — Δὲν μ' ἐκατάλαβες λοιπόν!

Γ. — Τί ἐννοεῖς;

Μ. — Σοὺ εἶπα,
ἂν ἐπτεκε νὰ κλείσουνε τὸ διάκον μὲς τὴν τρύπα.

Γ. — Ἐστεκε ἢ δὲν ἐστεκε, τὸν Τσέλο νὰ ρωτᾷς,
καὶ πάψε γιὰ τὸ διάλολον αὐτὲς πὶς ἐρωτήσεις

μὴ μέσα στοῦ Καρνάβαλου τὴ φέστα καὶ τὸ μπρίο,
ἐδῶγ κανένα ἐντάλμα νὰ συλληφτοῦμ' οἱ δύο!

Μ. — Τοῦ Διονυσούλη τᾶμαθες θαρρῶ τὰ σκουριασμένα
ποῦ γιὰ τὴν ὥρα τῶχουνε πέντε σακκιά πιασμένα.
Ἐχυνε μαῦρα δάκρυα γιὰ τὸν ἀφεντικό του,
κι' ὅλο τὸ πρᾶμα τοῦ σπιτιοῦ εὑρέθηκε δικό του!
Ἐκανε πῶς θὰ σκοτωθῇ κι' ἐγύρευε λαντσετά,
κι' ἀφ' τὴν ἀγάπη τὴν πολλὴ δὲν τ' ἄφηκε πετσέτα.
Ἐκλεγε κι' ἐδερνώτουνε πῶς μένει μὲς τὸ δρόμο
καὶ φορτωμένος ἐφυγε μ' ἐξή σακκιά στὸν ὄμο!

Γ. — Καὶ δὲ μοῦ λές, μωρὲ Μαρῆ ποῦ κάνεις τὸν ἱππότη,
πῶς ἄφησες τῇ Ζάκυθος τὸν ἅγιον Δεσπότη,
χωρὶς καθόλου νὰν τοῦ πῇ κανένα κομπλιμέντο
ἢ νὰν τοῦ δώσῃς σπῆτι σου κανένα τραταμέντο;
Βεβαίως πῶς ἂν ἦτανε νὰ μὲνι στὸ Ληξοῦρι
ποτὲ δὲν ἤθελε φανῶ καθῶς ἐστὶ γαιδούρι.

Μ. — Ὁ ἴδιος εἶσαι πάντα σου! Γιάννης καὶ πάντα Γιάννης!
ὡς καὶ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα μ' ἐμένανε τὰ βάνεις;
Τόσες καὶ τόσες ἀρχοντιὲς στὸν τόπο μας μεγάλες,
πῶχουν διπλὲς καὶ τριδιπλὲς πευκοστρωμένες σάλες
τόσοι καὶ τόσοι κύριοι στὴν ἐτικέτα πρῶτοι,
δὲν ἐκομπλιμεντάρανε καθόλου τὸ Δεσπότη
κι' εἶχες ἀπαίτησι ἐγὼ ὁ πένης ἰδιώτης
ν' ἀνοίξω τὴ μπαράκα μου νὰ μπῇ κοτζᾶ Δεσπότης;

Ἐχεις νὰ πῇς, ἂν ἦτανε κανένας ξένος ἄλλος,
ἀμέσως ἐγενώτουνε ἀπρεμεντί καὶ μπάλος
ἀλλὰ γι' ἀνθρώπους σοφάρους καὶ μάλιστα γιὰ ῥάσα
ποῦ εἶδῃσι δὲν ἔχουνε ἀπὸ καντριλίας πάσα,
κι' οὔτε δὲν ἔμαθαν ποτὲ τοῦ γαλαταίου τρόπο,
λίγο θαρρῶ φροντίζουνε σ' αὐτόνε μας τὸν τόπο.

Γ. — Λοιπὸν θὰ γένῃς μάσκαρα;

Μ. — Καὶ με ρωτᾷς ἀκόμα
ποῦ καρτερῶ τὴν αὐρινὴ μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα!
Ἡ μάσκαρα ποῦ σκέφτομαι νὰ καταφέρω Γιάννη,
ἀπὸ τὸ Δικαστήριον στὸ Μίτελα θὰ φθάνῃ.

Γ. — Τόσο μεγάλη μάσκαρα τί διάλολον θὰ λήῃ!

Μ. — Θὰ παρῇται τῶν Βωμῶν τὰ σύγχρονα τὰ κλέη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐνα σπῆτι κολασαῖο ποῦνε σὺν Ἑβραίων χάρα
ποῦ μᾶς βγάνει κάθε τόσο δόγματα ψυχρά καὶ μαῦρα·
ἕνα σπῆτι ποῦνε μέρα ὄντα δίχως συστολή.

Τὶ θαρρεῖς πῶς παριστάνει ;

Γ. — Μὰ νομιζῶ τὴ Βουλὴ.

Μ. — Κι' ἕνα ὄμορφο βαπόρι ποῦ ἀδιάκοπα καπνίζει
δίχως δρόλου νὰ ξεταζῇ ἂν τὸ κάρβουνο κοστίζει,
στολισμένο μὲ βελούδα καὶ μὲ τούρκικα χαλιὰ,
τὸ λογαριασμό σου κάνε
νὰ μαντέψῃς σὺν πρὶν νᾶνε.

Γ. — Ὅζν' αὐτὸ ποῦ πηροφέρειν τὸ χρυσό μας βασιλεῖ.

Μ. — Ἐνα σπῆτι πῶχει πόρτες μυστικές ἐδῶ κι' ἐκεῖ
π' ὅποιος ξέρει νὰν τίς βρίσκει δὲν φοβᾶται φυλακὴ,
ἕνα σπῆτι π' ἀπὸ δαῦτο πέρνουν ὅλοι μερτικό,
ἕνα σπῆτι...

Γ. — Φθάνει, φθάνει
κι' ἐνοίκωσα πῶς παριστάνει
τὸ ταμεῖο τοῦ γκοβέρνου ποῦ τὸ λένε κεντρικό.

Μ. — Κι' ἄλλο σπῆτι ποῦν καινόργιο ποῦνε ζάχαρι καὶ μέλι
π' ὥς τοῦ χρόνου λογαριάζω νὰν τοῦ φᾶν' καὶ τὰ θεμέλια,
ἕνα σπῆτι ποῦ μαστόροι τὸ 'πιτύχαν' εἰδικοί,
ποῖός νὰ εἶναι ;

Γ. — Δὲν εἶν' ἄλλο ἀπὸ τὴ σταφιδική.

Μ. — Κι' ἕνας γέρω· μὲ τὴ βράκα ποῦ περίσσευμα μᾶς φέρνει
πῶχει μιὰ δεμένη μύτη κι' ἀπὸ πίσω του τὴ σέρνει·
ἕνας γέρω· ποῦ πλουτένει συζητῶντας στὴ Βουλὴ,
ποῖός νὰ εἶναι ;

Γ. — Πάψε πλέον καὶ μ' ἐσκότισες πολὺ.
Τί μοῦ λὲς γιὰ μασκαράτες ποῦ ποτέ μου δὲν τίς εἶδα.
Ἄν θὰ πῆς, νὰ πῆς γιὰ τοῦτες ποῦ γυρίζουν στὴν πατρίδα.
Τίς δικές μας μόνο ξέρω καὶ γι' αὐτές νὰ μὲ ρωτᾷς.

Μ. — Τ' ἄλλο τὸ Σαββάτο θάχῃς ὅ,τι σήμερον ζητᾷς.

— x x x —

Ἐνοικιάζεται κλειδοκύμβαλον εἰς καλὴν κατά-
στασιν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Εἰς τοῦ Νικολάτου πωλοῦνται σαρπαντὲν
καὶ κομφεῖ! Ἀθηναῖκα πρὸς 1, 60 τὴν λίτρα.

— x x x x —

ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ.

ΣΤΟ ΝΗΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Καλῶς μου τὸ τὸ νηό μου τὸ φεγγάρι.
Καὶ τί νὰ πιάσω δὰ τώρα ποῦ σ' εἶδα ;
Μήπως ἔχω κλονί μαργαριτάρη ;
Μήπως ποτάζω μία χρυσὴ ἀλυσίδα ;

Ἐχω ἀδειανὸ καὶ κούφιο τὸ πουσνάρι·
Καὶ διστάζω σ' ἐσὲ νὰ βάλω ἐλπίδα,
Μὰ φεγγάρι μου, ἂν μῶκανες τὴ χάρη
Νὰ μοῦ δώσης κ' ἐμὲ μιὰ λιματίδα.

Ἀπὸ τὴ γιόμωσή σου τὴ χρυσή ;
Νὰ χρυσώσω κι' ἐγὼ καὶ νὰ γιομίσω
Τὴ φοῦχτα μου καλὰ τὴν ἀδειανή.

Δὲν ἤθελε ποτέ σοῦ ἀγνωμονήσω.
Μὰ κάθε ποῦ προβαίνεις 'στὸ βουνάκι,
Πεταχτὰ νὰ σοῦ δίνω ἕνα φιλάκι.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Γιατὶ ἐκείνου τοῦ ἐβάλανε σταυρό ;
Βάνουνε πάντα ἐκεῖνο τὸ σημεῖο
Σὲ μέρη ὅπου χύνουνε νερό,
Σεπτὸν προστάτην ἐν οὐρητηρίῳ.

Μπά ! τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖον νὰν τὸν ἰδῶ
Ὅμοιομένον μ' ἕνα οὐροδοχεῖο !
Νὰ χρειάζεται κι' ἐκεῖος φυλαχτικό,
Γιὰ νὰ μὴν τοῦ συμβαίῃ πρᾶμμα ἀχρεῖο !

Καὶ σὺ πάλε ἐκατάντησες σταυρὲ
Σὲ ἀνάξιες κακὲς ὑπηρεσίες,
Νὰ σκέπῃς ὅσες γέγονται ποτέ,

Στὰ μέρη ἐκεῖα ἠθικὲς ἀκαθαρσίες.
Ποιὸς ἦθε σοῦ τὸ πῆ ποτέ Χριστέ,
Στὲς αὐταπάρνησές σου καὶ θυσίες,
Πῶς ὁ σεπτὸς σταυρὸς σου
Θὰ καταντῇ μετὰ τὸ θάνατό σου

Σὺν ἄλλα ἐμποδητήρια
Νὰ βᾶνται σὲ στήλα — οὐρητήρια.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΓΝΩΜΗ

Ἡ ὑστάτη θέλησις τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιερέως μας ὑπῆρξε νὰ ταφῇ ὅπου καὶ οἱ κοινοὶ τῶν θνητῶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Λαοῦ τὸν ὁποῖον ἠγάπα. Ἡ παραγγελία ἐξετελέσθη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ Λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας υπολείπεται ἐν καθήκον. Νὰ μὴ λησμονήσῃ τόσο ταχέως τὸν Δεσπότην του καὶ τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν θέλησίν του ταύτην αἰσθήματα.

Τὸ μνημεῖον του πρέπει νὰ γίνῃ διὰ κοινοῦ ἐράνου, ταπεινὸν ὅσον θέλετε, ἵνα συμφωνῇ πρὸς τὸν βίον του καὶ μὲ τὰς καθόλου διαθέσεις του, ἀλλὰ δι' ὅσον τὸ δυνατόν γενικωτέρας εἰσφορᾶς ἵνα λαϊκὴ περισσότερον τὴν ιδέαν τοῦ Μνημείου.

Ὁ φόρος θὰ ᾔναι ἐλάχιστος ἀπέναντι τῆς εἰς αὐτὸν ὀφειλομένης εὐγνώμονος μνήμης.

ΝΕΑ ΔΩΡΕΑ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΙΒΙΕΡΑΤΩ.

Οἱ ἐν Μασσαλίᾳ διαμένοντες Κεφαλλῆνες κ.κ. ἀδελφοὶ Λιβιεράτοι (Ραλάτοι) ἀπέστειλαν ἐσχάτως πρὸς διανομὴν εἰς τὴν ἰδιαίτεραν αὐτῶν Πατρίδα Ἀνωγὴν τοῦ Ἀηξουρίου, ἑξ̄ χιλιάδας φράγκα χρυσᾶ.

Τὴν γενναίαν πράξιν τῶν εὐεργετῶν τούτων τῆς Πάλης εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσιν καὶ οἱ λοιποὶ πλούσιοι πατριῶται μας.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΑΔΡΑΝΕΙΑ.

Ὑπεβλήθη νομοσχέδιον εἰς τὴν βουλὴν περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δύο ἑκατομμυρίων καὶ πλέον δι' ἧς πρόκειται νὰ γίνωσιν διάφορα δημόσια ἔργα καὶ ἰδίως ὁδοί.

Ἐκ τούτων περὶ τὰς ἑξακοσίας χιλιάδας ἐπῆρεν ὁ κ. Θεοτόκης διὰ τὴν Κερυραν, ἑκατὸ περίπου διὰ τὴν Ζύκυνθον καὶ ἑξ̄ ὅλου τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας μόνον οἱ βουλευταὶ Σάμης κατέβησαν νὰ πάρουν τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὴν ἐπαρχίαν των.

Οἱ ἰδίαι μας κυβερνητικοὶ βουλευταὶ, ἄγρην ἠγόρασαν.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τῇ Καλλικελάδῳ ὑψιφώνῳ δεσποινίδι

ΠΑΥΛΙΝΑ ΣΑΝΤΑΜΑΡΙΑ.

Σεμνότητος ὁμοίωμα καὶ κάλλους ταυτοχρόνως.

Ἀβίατος ἐξέρχεται ὁ τῆς φωνῆς Σου τόνος,

Νεότης, γάραν, ζῶν καὶ τέρψιν διαχέει,

Τὸ Θιαυρόν μας συγκινεῖ, ἐνθουσιᾷ, ἐκπνέει,

Ἄσφα γλυκὺ, θεσπέσιον, ὅπου τὰν ἄλθες ψάλλεις.

Μαγεῖαν εἰς τὰ στήθη μας, τὰ πάλλοντα ἐμβάλλεις,

Ἀγγέλου σὺ ἐν τῇ σκηνῇ μὴ τάχα εἶσαι φάσμα,

Ῥίπτον εὐθὺ ἐκ τ' οὐρανοῦ, τὸ εὐχὸν Σου ἄντα; ;...

Ἦ καὶ ῥόδα εὐοῖμα, ἐκάστη Μοῦσ' ἂν ἀεΐψῃ.

Ἀγγελος πάντα τῶν Μουσῶν, ΠΑΥΛΙΝΑ ἂς σέ στέψῃ.

Ἥλ. δικ. — ἁ. Ο. Κ. Κ. Δ. .... (Φιλόμουσος).

— x x x —

ΤΟ ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ ΚΟΜΗΤΑΤΟΝ

ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Διακηρύττει ὅτι.

Ἡ Α. Μ. ὁ Καρνάβαλος ἀφιχθήσεται τὴν Κυριακὴν 4 Φεβρουαρίου ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ ἀλλελαγμῷ.

Ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ γενήσεται περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων ὅπου θὰ χαιρετίσῃ τὰ πλήθη διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως.

Πρὸς μείζωνα ποικιλίαν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Κομητάτου τὰ ἐξῆς πέντε βραβεῖα διανεμηθησόμενα εἰς τοὺς προσωποδόφρους οἵτινες εὐπρεπῶς ἤθελον παραστήσει οἰανδήποτε ιδέαν μετ' ἐπιτυχίας.

Αἱ προσωπικαὶ ἀπομιμήσεις δὲν βραβεύονται, ὡς ἐπίσης δὲν βραβεύονται παραστάσεις ἐκτελεσθεῖσαι τὸ παρελθὸν ἔτος.

Βραβεῖον	Α'.	Δραχ.	70.
»	Β'.	»	50.
»	Γ'.	»	30.
»	Δ'.	»	25.
»	Ε'.	»	25.

Διὰ νέου προγράμματος θὰ κανονισθῶσιν τὰ βραβεῖα τῆς τελευταίας Κυριακῆς ἐκ τοῦ ὑπολειπομένου ποσοῦ δραχμῶν 600 περίπου.

ΤΟ ΚΟΜΗΤΑΤΟΝ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΕΛΕΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΕΛΛΗΝΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ